

WOPUŠĆIC NĚKOHO/NĚŠTO RĚKA

č. 13

- a) woteńć
- b) z ruki pušćić
- c) seklu rozwjazać

Prawa je wotmołwa **a**.

Někoho abo něšto wopušćić woznamjenja, zo woteńdzeš. To móže na wěsty čas być, hdyž je zetkanje prosće nimo, abo na přeco, hdyž na přikład so porik rozeńdze. Abo hdyž kraj abo ródne město wopušćiš a druhdze čehnješ.

Takle móžeš tež prajić:

- woteńć, so wot někoho džělic, so z někim rozeńć, so zminyć, někoho wostajić, někoho sedžo wostajić, někomu twochnyć
- přěcahnyć
- so z procha měć (woteńć, wosebje z njeprějnomneje situacije)

Připódla prajene:

W słowje *wopušćić* tež werb *pušćić* tči, štož woznamjenja hić dać, z ruki dać, něšto dlěje njedžeržeć.

Přikłady z rěčneho korpusa:

Ale zo wona runje na jeho staciji bus *wopušći* a so na jeho dróhu měrješe a před nim sobu na hórku spěchaše! (Jurij Kubaš-Worklečan, Zabyty nóż a druhe powědančka. Budyšin 1978)

Po přewróće *wopušći* 40 procentow wobydlerjow město, dokelž njeje tule hižo dosć džěła. (Serbske Nowiny 2005)

Wodajće, zo Was nětko *wopušču*, ale mam w operje probu. (Serbska šula 2009)